

Teksten rouwprentjes

1.

Wie zijn taak vervulde in dit leven, hem zal God zijn liefde en vreugde geven.

2.

Een moeder verlaat ons immer te vroeg. We hebben maar één moeder op aarde. De moeder, wat een wonder!

3.

Zwaar is het verlies van deze ingoede man. Door arbeid heeft hij zijn leven waardig gemaakt.

Goedheid en nederigheid straalden van hem uit en maakten hem door eenieder bemind. Met deze schone herinnering zal hij altijd in ons hart blijven voortleven.

4.

Beminde kinderen, lieve kleinen achterkleinkinderen, gij weet met hoeveel belangstelling ik U altijd heb gevolgd. U waart goed voor mij.

Ik dank U voor alles.

5.

Zij was een goedaardige vrouw. Ieder die haar gekend en benaderd heeft, voelde hoe zij leefde om goed te doen daar waar het nodig was.

6.

Heer, wij danken U dat we zo'n echtgenoot en vader gekend en gehad hebben. Blijmoedig ging hij door het leven, steeds bereid anderen te helpen en gelukkig te zien. Hij schonk zich weg zonder berekening.

7.

Vader in de hemel, vandaag wordt van ons veel gevraagd. Dit afsterven verwekt ons zeer grote droefheid.

Onze dierbare ging heen uit ons midden, uit de kring van mensen met wie hij geleefd en gewerkt heeft en door wie hij bemind werd. Het afscheid van hem is een verbreken van innige menselijke banden.

Dit heengaan is zwaar, maar niet troosteloos. Want vol geloof nemen wij Uw woord aan. "Ik ben de Verrijzenis en het Leven, wie in mij gelooft zal leven, ook al is hij gestorven." Onze gelovige trouw aan U weze de mooiste gedachtenis die Wij aan onze dierbare overledene kunnen wijden. Moge Christus onze kracht zijn om ons leed als Kristen mens te dragen. Amen.

8.

Heer God, geef Uw heerlijkheid en uw vreugde aan haar. Wij kunnen niet geloven dat haar leven vergeefs voorbij is gegaan en dat alles wat zij voor mensen heeft betekend nu verloren is. Wij danken, voor al de liefde die we van haar mochten ontvangen. Wij bidden U, dat wij, die allen met haar verbonden waren, nu ook omwille van haar dood dieper met elkaar verbonden mogen zijn.

9.

Gij moet altijd gereed zijn voor de grote reis. Wat is het lichaam? De tent van de ziel. Wij breken onze tenten af en gaan heen. Zo gaan wij terug naar ons geboorteland! De liefde! De hemel!

10.

Ons bidprentje wil in enkele woorden dit ganse mensenleven samenvatten, een schone ziel ging van ons heen, schoon door haar gelijkheid, haar onverdroten werklust en haar moederlijke eenvoud van hart, schoon omdat zij steeds het allerbeste voor haar gezin betrachtte.

11.

Onze Lieve Heer heeft de eeuwige beloning beloofd aan allen die Hem trouw dienen en goed zijn voor elkaar. Daarom bidden wij: Heer, geef haar de eeuwige vreugde en schenk ons de moed om naar haar voorbeeld ons leven edelmoedig te volbrengen.

12.

De ware naam van God is 'Liefde'. Het vlees moet veranderen in Geest. Het mensenlichaam staat ons in de weg om God te zien. Twee vrienden scheiden. Het vlees keert terug naar de aarde De Geest keert terug naar God. De dood is de deur naar de onsterfelijkheid.

13.

De dood schijnt niet vreeswekkend en zelfs geruststellend te zijn voor degenen die terug kunnen zien op een hoge ouderdom, op een welbesteed leven.

14.

Vreest de dood niet vrienden. Moge hij gezegend zijn. Als de dood niet bestond, hoe konden wij God dan bereiken en voor eeuwig bij Hem zijn.

15.

Vader, Wij danken U voor alles wat gij voor ons gedaan hebt. Nu wij U moeten missen zullen wij pas ten volle beseffen wat gij voor ons en voor uw kleinkinderen geweest bent. Samen zullen wij uw laatste wil, de zorg voor moeder op onze schouders nemen. Wij danken U voor uw opofferende liefde en blijven uw herinnering in ons hart bewaren.

16.

Wij zeggen U dank Heer, voor deze man die ons zo nabij was, zo dierbaar en die Gij tot U geroepen hebt. Dank voor al de vriendschap die hij voor ons heeft mogen uitstralen. Dank voor de vrede die hij ons mocht meedelen.

17.

Teergeliefde echtgenote, heb dank voor de goede zorgen en het gelukkige leven dat wij samen geleefd hebben. Blik op naar het eeuwige leven waar wij met onze familie en vrienden zullen verenigd worden.

18.

Bemind dochter en schoonzoon, graag had ik nog bij u willen blijven, doch de Heer heeft er anders over beschikt. Ik dank U voor alles wat gij voor mij gedaan hebt. Tot weerziens, bij de Heer.

19.

Teergeliefde echtgenote, samen hebben wij vele jaren lief en leed gedeeld. k' Weet het, de scheiding valt U hard. Onze liefde die ons samen gelukkig maakte, wordt echter door de dood niet verbroken. Onze zielen moeten thans in nog schonere eenheid samengroeien.

20.

Bemind kleinkinderen, Ik dank U voor alles. Voor de liefde die we samen mochten beleven.

21.

Beste familieleden en vrienden, ik dank U voor uw vriendschap en laat ons verenigd blijven door het gebed wetend dat zelfs het kleinste gebed dat gij voor mij bidt een stevige handdruk zal zijn.

22.

Mijn schild en de betrouwen zijt Gij o God mijn Heer.

23.

De kern van alle dingen is stil en eindeloos. Alleen de dingen zingen, ons lied is kort en broos.
Felix Timmermans

24.

Zoveel soorten van verdriet ik noem ze niet. Maar één, het afstand doen en scheiden. En niet het snijden doet zo'n pijn, maar het afgesneden zijn.
M. Vasalis

25.

Met U zijn er geen verten meer en alles is nabij. Des levens aanvang glinstert weer, geen gisteren en geen morgen meer, geen lijd meer en geen uren, geen grenzen en geen muren; en alle angst voorbij. Verlost van schaduw en van schijn wordt pijn en smart tot vreugd verheven. Hoe kan het zo eenvoudig zijn! Hoe kan het leven Hemel zijn, met U, o kern van alle leven.
Felix Timmermans

26.

En donker zingt mijn bloed van heimwee zwaar doorwogen. Ik wil langs regenbogen Gods stilte tegemoet.
Felix Timmermans

27.

Des levens aanvang glinstert weer, geen gisteren en geen morgen meer, geen tijd en geen uren, geen grenzen en geen muren, en alle angst voorbij.
Felix Timmermans

28.

Rust nu maar uit, je hebt je strijd gestreden, je hebt het meer dan moedig gedaan, wie kan begrijpen wat je hebt geleden, wie kan voelen wat je hebt doorstaan.
N. Benschop

29.

Het leven vlood en d'as blijft in onz' handen, 't verlangen stijgt om mede te vergaan. Doch in den weemoed blijft een lichtje branden.

30

Afscheid nemen is
met zachte vingers
wat voorbij is dicht doen
en verpakken
in goede gedachten der
herinnering,
is verwijlen bij een brok leven
en stilstaan op de pieken
van pijn en vreugde.
Afscheid nemen is
met dankbare handen
weemoedig meedragen
al wat waard is
om niet te vergeten.
Afscheid nemen
is het moeilijkste in het leven:
men leert het nooit.
Gelovig sterven
is afscheid nemen van de tijd
niet van het leven.

31.

Leven is
vanaf zijn geboorte
voortdurend afscheid nemen,
loshaken
om voort te gaan,
zichzelf verliezen
om zichzelf te vinden,
het risico nemen van de
graankorrel om vruchten voort
te brengen.
Is moeizaam de draden
losmaken
en uit het spinrag der
belevissen loskomen en
achterlaten
en niet kunnen vergeten.

32.

Zo ben ik doodmoe ingeslapen
in een vreemd bed
met een traan in mijn ogen.

33.

Maar **ik** zal thuis ontwaken,
dan zal ik lachen om mijn
tranen en wenen van vreugde.

34.

Want zo ben ik.

35.

God, wie het eigen is altijd
barmhartig te zijn en te sparen,
wij smeken U voor Uw dienaar
die Gij uit deze wereld hebt
laten heengaan: laat Uw
heilige engelen hem opnemen
en geleiden naar het hemels
vaderhuis, het paradijs zodat
hij die in U geloofde en op U
vertrouwde, de eeuwige straf-
fen moge ontgaan en deel
krijgen in de hemelse vreugde.
Door Christus onze Heer,
Amen.

36.

Indien wij dan met Christus
gestorven zijn, geloven wij dat
wij ook met Hem zullen leven;
want wij weten dat Christus,
eenmaal van de doden ver-
rezen, niet meer sterft; de dood
heeft geen macht meer over
Hem.

(Rom. 6,8-9)

37.

Gelijk iemand leeft zo sterft hij.
De overledene was op de dood
voorbereid met een diep-
christelijke geloofszin.

38.

Zalig de vrouw die de
beproeving doorstaat want als
zij gelouterd is, zal zij de kroon
des levens ontvangen.

39.

Niemand van ons leeft voor
zichzelf en niemand sterft voor
zichzelf. Met nauwgezetheid
heeft zij elk van haar taken
vervuld waarmee zij, in min-
zaamheid voor de naasten,
enkel aan God wou behagen.

40.

Grote daden dienden niet
gesteld om haar leven belang-
rijk te maken.
Het gewone stipte vervullen
van haar dagelijkse plichten,
gelouterd door haar ziekte,
drukte zijn stempel op haar
eenvoudig en stil bestaan.

41.

In trouwe plichtsbetrachting en
moedige volharding heeft de
dierbare overledene er naar
gestreefd om goed te doen en
goed te zijn voor allen die hij
beminde.

43.

Haar lang leven heeft zij
doorgebracht in het nauwgezet
volbrengen van de haar toe-
vertrouwde taak,
steeds, hartelijk en vriendelijk
jegens iedereen.

44.

In dienende liefde hebt gij uw
leven schoon en eenvoudig
volbracht. Uw leven zelf is uw
duurzaamste werk. Het mooiste
dat gij ons nalaat is uw
voorbeeld. Leer ons, help ons
nog leren vergeven, beminnen
en strijden.

45.

De droefheid bij dit sterven
wordt voor ons verzocht door
de zekerheid dat we eens terug
zullen herenigd worden, daar
waar eeuwige rust vreugde en
liefde heersen.

46.

Niets is zekerder dan de dood,
niets onzekerder dan het uur,
de plaats en de manier van ons
afsterven. Daarom, wees altijd
bereid want de dood zal komen
als men er het minst aan denkt.

47.

Ik zal je troosten, als je komt met je verhaal, totdat je 't leven weer een beetje aardig vindt. Ik speel mijn rol, als stond ik voor een volle zaal, maar als je weg bent, zal ik huilen als een kind.

Toon Hermans

48.

Wij bevelen U aan, Heer, de ziel van uw dienaar, opdat zij, voor de wereld gestorven, voor U leve; en dat Gij door de gunst van uw grenzeloze barmhartigheid de zonden wilt uitwissen die de menselijke zwakheid van dit aardse leven haar deed bedrijven. Door Christus onze Heer. Amen

49.

De krachten haar ontbrekende, stierf zij in een gelukkige ouderdom en gevorderde leeftijd, zij had de volheid van haar dagen bereikt.

(Boek der Sch XXV, 8)

50.

Vaarwel, geliefde familie, God roept mij tot zich, terwijl ik nog zo vurig verlangde bij u te blijven. Dat zijn H. Wil geschiede. Zoals ik u op aarde liefhad, zo zal ik met u en voor u bidden en eens zullen we elkaar hierboven wederzien.

51.

Heer God, geef Uw heerlijkheid en Uw vreugde aan haar. Wij kunnen niet geloven dat haar leven vergeefs voorbij is gegaan en dat alles wat zij voor mensen heeft betekend nu verloren is. Wij danken, voor al de liefde die we van haar mochten ontvangen. Wij bidden U, dat wij, die allen met haar verbonden waren, nu ook omwille van haar dood dieper met elkaar verbonden mogen zijn.

52.

We hadden U nog graag in ons midden behouden, vader, en u verder omringd met zorg en genegenheid. Op die manier hadden we uw gelukkige oude dag willen verlengen en u getoond hoe dankbaar we zijn voor wat u hebt gedaan en wie u voor ons was. Want wat we vandaag zijn, hebt gij grotendeels gemaakt. Maar scheiden is ons lot. We weten dat aan mensen van goede wil, de Heer reeds op aarde Zijn vrede belooft. We geloven dat Hij zijn eeuwige vrede en vreugde niet zal onthouden aan onze dierbare vader. Als scheiden ons lot is, is weerzien onze dierbare hoop.

53.

Ondanks een lange ziekte bewaarde hij steeds de glimlach. Vol moed, hoop en vertrouwen zag hij een nog mooie levensavond tegemoet. Helaas, ook deze goede en edelmoedige mens is heengegaan. Nederig en zonder veel uitwendig vertoon is zijn leven voorbijgegaan. Maar voor allen die hem zo nabij mochten kennen was zijn leven een stichtend voorbeeld. Eerlijk was hij in woord en daad en zo door en door goed dat allen zijn vriendschap als een verrijking hebben ervaren.

54.

Het heengaan kwam zo plots, het is zeer moeilijk te aanvaarden; we zijn er allen zeer bedroefd om en toch priemt doorheen deze donkere wolken de blijdschap als een zonnestraal, omdat wij zulk een goede moeder en grootmoeder mochten hebben. Moge zij nu verrijzen met de Heer Jezus en voor altijd in de hemel weer samen gelukkig zijn met onze vader en grootvader.

Mogen zij nu beiden bij de Heer onze beste voorsprekers zijn om onze droefheid te kunnen dragen.

Dat de engelen haar begeleiden tot in het hemelse Vaderhuis.

55.

Vader,
Gij hebt het zo beschikt dat na de avond de morgen na de dood nieuw leven komt.

56.

Wij danken U,
voor alle vriendschap die van de overledene is uitgegaan en voor de vrede die hij heeft gebracht.

57.

Wij bidden U,
dat er niets van dit mens-
leven verloren zal gaan. Dat
wat zij geleefd en gedaan heeft
ten goede zal komen aan deze
wereld. Dat wij, die allen met
haar verbonden waren, nu ook
omwille van haar dood, dieper
met elkaar verbonden mogen
zijn.

58.

Wij danken U, Heer,
voor deze mens die ons zo
nabij en dierbaar was en die nu
is weggefallen uit onze wereld.
Wij danken U voor alle vriend-
schap die wij uit dit leven
mochten ondervinden en voor
de vrede die deze mens heeft
gebracht. Moge er niets van dit
mensleven verloren gaan.
Moge al wat erin leefde ten
goede komen aan onze wereld
en geëerbiedigd worden door
ons, mensen, die blijven.

59.

Als ik gebroken ben, doodmoe
en moederziel alleen. Als ik
geslagen en vernederd, bes-
chaamd over eigen dwaas-
heden, diep in de put zit en
zoek naar iemand die begrijpen
wil. Als ik de nacht ben
ingegaan, de nacht waarin
geen sterren staan, zoek dan
geen grote woorden!

60.

Nu 't rouwrumoer rondom jou
is verstomd, de stoet voorbij is,
de schuifelende voeten, nu voel
ik dat er een diepe stilte komt
en in die stilte zal ik je opnieuw
ontmoeten, en telkens weer zal
ik je tegenkomen. We zeggen
veel te gauw. Het is voorbij.
Hij heeft alleen je lichaam
weggenomen, niet wie je was
en ook niet wat je zei. Ik zal
nog altijd grapjes met je maken,
we zullen samen door het stille
landschap gaan. Nu je mijn
handen niet meer aan kunt
raken, raak je mijn hart nog
duidelijker aan.

Toon Hermans

61.

Hoe mooier en rijker de
herinnering des te moeilijker de
scheiding. Maar dankbaarheid
verandert de pijn der herin-
nering in stille vreugde. De
mooie dingen van vroeger zijn
geen doorn in het vlees maar
een kostbaar geschenk dat je
meedraagt.

D. Bonhoeffer

62.

Het mooie is dat elk verdriet
kan gedragen worden door
liefde, dat elke pijn en elk
gemis een weg kan zijn om
elkaar beter en liever te zien.

Manu Verhulst

63.

Hij heeft ons de **weg** gewezen
uit **de dood** naar het leven.

Hij is die weg gegaan.

Hij is de **weg**.

F. Cromphout

64.

Want van die goede waart gij
één die goud in 1 hart bewaren:
de wereld ziet er overheen
maar God zal ze openbaren.

65.

Mijn vadertje, hij was recht-
vaardigheid. Hij heeft den
zwaren last op zich geladen,
een eerlijk mens te zijn in
woord en daad. Dal is het
schone dwaze kwaad waar,
na ons Here Jezus Christus,
de sterkste man aan ondergaat.

(Marnix Gijsen)

66.

Is goed in 't eigen hert te kijken
Nog even voor het slapengaan
Of ik van dageraad tot avond
Geen enkel hert heb zeer
gedaan.

(A Ahorn)

67.

Goedheid, bezorgdheid en bes-
cheidenheid: in deze drie
woorden staat voor ons uw on-
vergetelijk beeld gebeiteld.
Dank U, Heer, voor haar
zorgende liefde, voor haar sterk
geloof, voor haar zachte
eenvoud. Nu dit schone leven
ten einde liep, bidden wij U,
Heer: neem haar op in Uw
onvergetelijk licht.

68.

Al het levende is zinnig, hoe
onbegrepen 't ook mag zijn, of
het blij is, droef of innig, of het
onrust is of pijn.

Zinnig is ons hopen, vrezen, de
kleinste bloem in 't lage gras.
Daarom zou het onzin wezen,
als de dood onzinnig was.

Toon Hermans

69.

Rechtvaardig is de dood:
ze spaart noch vorst noch
koning, zij klopt zowel aan 's
keizers hof als aan de boer zijn
woning.

G. Gezelle

70.

Wij zijn te oud om te leven en
steeds te jong om te gaan.
Achter de bocht van de laan,
komt God als tegenligger aan.
Verblindend is zijn Licht,
gerijpt in het paradijs.
Wie op Hem vertrouwt is nooit
eenzaam op zijn laatste reis.

Mark Meekers

71.

Je leven lang
heb je gestreden
je hebt je hoofd
zacht neergelegd
en je ogen gesloten
je hebt de rust gevonden waar
je jarenlang
naar zocht

Ugo Verbeke

72.

Een witte vlinder

Nergens vond ik rust
tot plots een witte vlinder
landde naast mijn stramme
hand. Hij keek mij aan en net
wanneer ik hem wilde strelen
vlog hij heen.
Ik volgde hem maar naar waar
enkel witte vlinders leven en ik
rust vond bij hen die mij
voorgingen naar daar waar
altijd rust en vrede is.

Edith Oeyen

73.

Ons zachtste woord
Was te hard als wieg.
Je vloog naar een oord,
Waar je niet meer wordt
gestoord.
Je liet een glimlach achter
Bij onze droefheid, als wachter,
Alsof je ons nog hoort.

Mark Meekers

74.

We hebben afscheid genomen
van jouw hart met ons hart. We
hebben onze handen gevouwen
om de jouwe om ze te warmen,
een laatste maal. We hebben
afscheid genomen, een laatste
groet gebracht, onze gedachten
bij jou die wij lief hadden en
niet vergeten kunnen.

Ugo Verbeke

75.

Moeder,
de dag dat je ons verlaat
hoop ik
dat de regen zich vermengt
met onze tranen,
onze zielepijn zich stort
over de granen, zodat jouw
naam
voor ons
voor altijd
in het wassen van de
veldgewassen zal geschreven
zijn.

Mireille Hugaert

76.

Wat uit het vuur van de
liefdeskreet ontstond, wordt
door het vuur fluisterend terug-
genomen.

Je asse sluit een nieuw verbond
met de aarde en de bloeiende
bomen.

Je zweeft tussen de herinnering
en de meeuwen, je telt geen
jaren meer, maar eeuwen.

Mark Meekers

77.

Liefste moeder,
Afscheid nemen doet zo'n pijn.
Afscheid nemen doet zo zeer.
Om je blikken zonder woorden.
Om je warmte.
Om je ogen en je handen.
Om je glimlach.
Om de dagen en de uren.
Om dit alles en nog veel meer.
Blijft vandaag nog slechts teer
zeer.

78.

Er is zon
aan de andere kant
van de tuin der wolken
en lucht
en licht
Er is rust
aan de andere kant
van de brug der zuchten geen
pijn
geen verdriet
Er is dageraad
na de nacht
na het duister en de nevels Er
is zon
aan de andere kant
en Hij.

Mireille Hugaert

79.

Een laatste hand
een laatste blik
ik schrik
en huiver
van die kilte.
Een laatste woord
een laatste traan
voortaan
heerst tussen ons ongrijpbare
stilte.

Mireille Hugaert

80.

Vader jij bent een rots,
waar ik mij veilig voel.
Op jou ben ik trots,
jouw leven had een doel.
Je droeg een ideaal,
in 't diepste van je hart
Jij hebt niet gefaald,
al kende je veel smart
Je bent je weg gegaan,
langs doornen van vernedering.
Het tekende jouw bestaan,
maar je verstrikte er niet in.

81.

De enige pijn, die je ons hebt aangedaan, is dat je ongevraagd bent heengegaan. Maar voorzichtig klopt vreugde bij ons aan: eens zullen wij allen weer samen staan.

Mark Meekers

82.

Geheel onverwacht ging je heen zonder afscheid te nemen geen handdruk geen laatste zoen, zelfs de bloemen ontbrak de tijd hun kelken te sluiten en te verwelken.

83.

Wij kunnen slechts hete tranen plengen om ons verdriet te verzachten onze rooddoorlopen ogen achter onze handen verbergen en in gedachten je beeltenis vasthouden en bewaren in droeve eenzaamheid.

Ugo Verbeke

84.

Voor ons leeft de herinnering aan je zachte glimlach je noeste handen de liefde van de jaren er leeft met ons je minnende woorden je steeds gulle hart je helpende gebaren.

Ugo Verbeke

85.

Een laatste hand een laatste blik ik schrik en huiver van die kilte Een laatste woord een laatste traan voortaan heerst tussen ons ongrijpbare stilte.

Mireille Hugaert

86.

Afscheid nemen doet zo pijn.
Afscheid nemen doet zo zeer.
Om je blikken zonder woorden.
Om je warmte van weleer.
Om je ogen.
Om je handen.
Om je glimlach keer op keer.
Om de dagen.
Om de uren.
Om eergisteren nog zeer teer.
Om dit alles en nog meer,
is vandaag nog slechts teer zeer.

Mireille Hugaert

87.'n beetje

Sterven doe je niet ineens, maar af en toe een beetje.
En alle beetje die je stierf, 't is vreemd, maar die vergeet je.
Het is je dikwijls zelfs ontgaan, je zegt ik ben wat moe.
Maar op 'n keer dan ben je aan, je laatste beetje toe.

Toon Hermans

88.Avondstemming

't Is goed in 't eigen hart te kijken nog even voor het slapen gaan. Of ik van dageraad tot avond, geen enkel hart heb zeer gedaan. Of ik geen ogen heb doen schreien, geen weemoed op een wezen lei: Of ik aan liefdeloze mensen, een woordeke van liefde zei.
En voel ik in het huis mijns harten dat ik een droefenis genas, dat ik mijn armen heb gewonden rondom een hoofd dat eenzaam was. Dan voel ik op mijn jonge lippen die goedheid lijk een avondzoen.
't Is goed in 't eigen hart te kijken, en zo zijn ogen toe te doen.

A Nahon

89.

De avond komt zo stil zo stil, zo traagzaam aangetreden, dat geeneen weet wanneer de dag of waar hij is geleden.
't Is avond stille en mij omtrent is iets of iemand onbekend; die, zachtjes mij beroerend zegt " 't Is avond en 't is rustens recht."

Guido Gezelle

90.

Thuis zal nooit meer zijn zoals het was.
Je was één hart, één liefde, één warmte. Je leven was één menselijke rijkdom.
Je was groot in je eenvoud en zo begrijpend in je wijsheid.
Dank je, om alles wat je voor ons hebt gedaan.

91.

Over de grens van alle leven zijn de luchten oneindig blauw geven zonnen eeuwig warmte en blijft de maan voorgoed aan het venster staan.

Mireille Hugaert

92.

Oneindig als de cirkel zonder begin en zonder eind

oneindig als de vibratie die voorbij de eeuwigheid trilt

oneindig als de sferen waar geen punt noch streep ooit stopt

oneindig weten wij je verder leven zolang ons hart het ritme der herinneringen klopt.

Mireille Hugaert

93.

Een laatste hand
een laatste blik
ik schrik
en huiver
van die kilte.

Een laatste woord
een laatste traan
voortaan
heerst tussen ons
ongrijpbare stilte.

Mireille Hugaert

94.

Moegespoeld
tegen de rotsen
van het leven
zoekt haar ziel
de tijloosheid
en rust bij U.

Mireille Hugaert

95.

Wat uit het vuur van
de liefdeskreet ontstond,
wordt door het vuur
fluisterend teruggenomen.
Je asse sluit een nieuw verbond
met de aarde
en de bleoiende bomen.
Je zweeft tussen
de herinnering en de meeuwen,
je telt geen jaren meer,
maar eeuwen.

Mark Meekers

96.

De donkere winter
heeft je stappen uitgevaagd.
Een mooie herinnering
dekt ze dicht.
Je bent de hobbelige weg
gegaan van plicht en liefde
en nooit heb je
geweken of geklaagd.
Je ging ons voor
naar het land van het licht.

Mark Meekers

97.

Elke dag plukte ze bloemen
de tijd liep met haar
en in een waaier wind
ademde de dood
tot bij haar
ze legde de bloemen
neer bij de vogels
en vertrok toen naar
het onbekende land
daar plukt ze nu bloemen
onder een
altijd stralende zon.

Edith Oeyen

98.

Zo wil ik sterven:
in een gezegende avond
terwijl de kruin van de berk
wiegt op muziek
en de zon zichzelf te slapen legt
in de adem van de tijd.

Edith Oeyen

99.

Geboren door de kracht
van het water,
had ik contact
met de adem
van de wind,
en wil ik nu rusten
in de warmte
van de aarde.

André Smeets

100.

Moeder

Mag ik een boom planten
op je graf
en de blaadjes plukken
als ik beef?
Moeder,
mag ik je vragen stellen
als ik geen raad meer weet
en wachten tot de stilte
antwoord geeft?

Ina Stabergh

101.

Nu ik je
niet meer
aanraken kan
en je alleen
nog leeft
in mijn gedachten
is het zo koud
in huis.

Ina Stabergh

102.

Er zijn geen woorden voor een
zieke van wie je weet: hij redt
het niet.

Je streelt zijn wang, je ziet zijn
ogen, je bent bevangen door
verdriet.

Toch ben je dankbaar voor zijn
einde dat na zoveel moedig
strijden kwam, omdat het niet
alleen zijn leven maar ook zijn
lijden overnam.

Toon Hermans

103.

Dank u.

Ik heb gehuild, gelachen
en gevochten.

Ik lag in warme bermen
en in gladde bochten.

Ik hief het glas, het viel kapot
in duizend scherven.

Ik wist die grijze hemel
toch weer blauw te verven.

Ben blijven pogen,
al verbrandden al mijn schepen.

Ik heb gefaald, gebaald
en heb 'm vaak geknepen.

Er was applaus
en ik werd heftig uitgefloten.

Maar als ik gá dan zeg ik:
"Dank u, 'k heb genoten."

Toon Hermans

104.

Een moeder sterft altijd te vroeg
al wordt ze nog zo oud.
Je bidt dat God haar sparen zal,
omdat je van haar houdt.
Maar als de jaren knellen gaan,
zij ziek wordt, moe en oud.
Bid je dat God haar halen zal,
omdat je van haar houdt.

105.

Zij die zonlicht brengen
in het leven van anderen
worden zelf ook
aangeraakt,
door warmte en licht.

106.

Waar je ook bent,
ik zou het niet weten.
Niet in tijd of afstand te meten.
Ik heb je bij me, diep in mij,
daarom ben je zo dichtbij.

107.

Waarom al dat vechten.
Waarom al die pijn.
Je wilde hier niet weg
je wilde bij ons zijn.
De strijd was oneerlijk
en geheel niet terecht.
Je wilde graag verder
maar verloor dit gevecht.

108.

Veel fijne herinneringen
verzachten onze smart.
Voorgoed uit ons midden,
voor altijd in ons hart.

109.

Als de draad wordt doorgeknipt,
voel je pas de diepte
van verbonden zijn.
Als de draad wordt doorgeknipt,
voel je pas de pijn
van gewond en alleen te zijn.

110.

Elke dag zijn we je tegen
gekomen.
Hoe je was, wat je zei.
Je bent bij ons weggenomen,
maar met liefde in je hart
blijf je dichtbij.

111.

Je vader blijft je vader,
zo eigen en vertrouwd.
Je wilt hem niet graag missen,
omdat je van hem houdt.
Maar eens komt de dag
dat je hem moet laten gaan.
Je verstand zegt dat het goed is,
maar in je ogen blinkt een
traan.

112.

Donkere dagen,
vol met vragen.
Verlangend naar jou.
Onbereikbaar,
vol kilte en kou,
wil ik laren weten
dat ik van je hou.

113.

Ga nooit heen
zonder te groeten
Ga nooit heen zonder een zoen,
Wie het noodlot zal ontmoeten
Kan het morgen niet meer doen.
Toon Hermans

114.

De leegte zonder jou
is met geen pen te beschrijven.
De leegte zonder jou
zal altijd bij ons blijven.
Maar veel fijne herinneringen
verzachten onze smart.
Voorgoed uit ons midden
maar altijd in ons hart.
